

NYHEDSBREV

EU's direktiv om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed (Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD))

Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 24. maj 2024 EU's direktiv om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed. På engelsk kaldes det for Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD).

Direktivet har store og væsentlige virkninger i forhold til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed inden for direktivets anvendelsesområde. Virkninger omfatter både de omfattede meget store virksomheder og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder på leverandørsiden og kundesiden.

Vi omtaler i dette nyhedsbrev direktivets vigtigste indhold og virkninger for de omfattede meget store virksomheder og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder.

Direktivet er meget omfattende - samlet omfatter det 58 sider - og indeholder mange regler, som det kan være vanskelige at få et overblik over og forstå og anvende i praksis. Vi forsøger med dette nyhedsbrev at give et overblik over de vigtigste regler og at gengive eller omtale reglernes indhold således, at det forhåbentlig er lidt nemmere at forstå og anvende reglerne i praksis. Vores bemærkninger er i vidt omfang alene en gengivelse eller omtale af reglernes indhold og virkninger. Vi tager forbehold for eventuelle fejl eller mangler i forbindelse dermed.

Vores gengivelse og omtale af reglernes indhold og virkninger er alene til generel orientering og må ikke anvendes i praksis som grundlag for retlige vurderinger, beslutninger, handlinger eller dispositioner eller som vejledning eller rådgivning om reglernes indhold eller virkninger eller andre retlige forhold. I praksis må selve direktivet anvendes. I praksis må virksomheder, deres interessenter og andre interesserede personer og parter selv fortolke og anvende direktivets regler og få vejledning og rådgivning derom fra rådgivere, i det omfang det er relevant.

[DIREKTIVET FINDES HER](#)

[VEDTAGELSEN AF DIREKTIVET OMTALES HER](#)

Direktivet blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 5. juli 2024. Direktivet træder i kraft 20 dage efter offentliggørelsen i EU-tidende og træder således i kraft den 26. juli 2024.

Danmark og de andre EU-medlemsstater skal gennemføre direktivet i national ret senest den 26. juli 2026.

Oversigt over afsnit i dette nyhedsbrev

Dette nyhedsbrev indeholder de følgende afsnit:

1. Sammenfatning af direktivets vigtigste indhold og virkninger
2. Bred opbakning til direktivet fra store virksomheder og små og mellemstore virksomheder
3. Direktivets regulerede forhold (artikel 1)
4. Anvendelsesområdet for direktivet (artikel 2 og 37)
5. Øverste moderselskab, hvis hovedaktivitet er at eje aktier i operationelle datterselskaber (artikel 2, stk. 3)
6. Virksomheders frivillige anvendelse af direktivets regler
7. Direktivets definitioner af "negativ indvirkning på menneskerettigheder", "negativ indvirkning på miljøet" og "negativ indvirkning" (artikel 3)
8. Virksomheders egne aktiviteter og aktiviteter udført af deres datterselskaber og direkte og indirekte forretningspartnere i deres aktivitetskæder (artikel 3)

9. Generelle due diligence-forpligtelser for omfattede virksomheder (artikel 5)
10. Virksomheders due diligence-støtte på koncernniveau i koncerner (grupper) af virksomheder (artikel 6)
11. Virksomheders integration af due diligence i deres politikker og risikoforvaltningssystemer og indførelse af due diligence-politikker og adfærdskodekser (artikel 7)
12. Små, mellemstore og store virksomheder (SMV'er)
13. Identifikation og vurdering af faktiske og potentielle negative indvirkninger (artikel 8)
14. Prioritering af identificerede faktiske og potentielle negative indvirkninger (artikel 9)
15. Forebyggelse af potentielle negative indvirkninger (artikel 10)
16. Standsning af faktiske negative indvirkninger (artikel 11)
17. Standardkontraktbestemmelser (artikel 18)
18. Afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med faktiske negative indvirkninger (artikel 12)
19. Meningsfuldt samarbejde med interessenter (artikel 13)
20. Underretningsmekanisme og klageprocedure (artikel 14)
21. Virksomheders overvågning og vurdering af negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet (artikel 15)
22. Virksomhedens kommunikation om bæredygtighedsforhold omfattet af direktivet (artikel 16)
23. Bekæmpelse af klimaændringer (artikel 22)
24. Tilsynsmyndighedernes beføjelser (artikel 25)
25. Begrundet mistanke (artikel 26)
26. Sanktioner for overtrædelse af reglerne (artikel 27)
27. Det europæiske netværk af tilsynsmyndigheder (artikel 28)
28. Virksomhedens civilretlige ansvar (artikel 29)
29. Indberetning af overtrædelser og beskyttelse af indberettende personer (artikel 30)
30. Offentlig støtte, offentlige udbud og offentlige koncessioner (artikel 31)

1. Sammenfatning af direktivets vigtigste indhold og virkninger

Bred opbakning til direktivet fra virksomheder og brancheforeninger

Der er generelt bred opbakning til direktivet fra mange virksomheder og brancheforeninger.

Det kan blandt andet ses af en erklæring afgivet af flere end 100 globale virksomheder og brancheforeninger, hvori de angiver deres støtte til direktivet.

Det forventes at direktivet regler vil finde direkte anvendelse for omkring 6.000 meget store virksomheder i EU og 900 meget store virksomheder uden for EU.

Små, mellemstore og store virksomheder, som er leverandører eller underleverandører til de omfattede meget store virksomheder, vil dog også indirekte kunne blive forpligtet til at udføre tilsvarende eller lignende due diligence-processer og foretage tilsvarende eller lignende rapportering gennem krav derom fra de meget store virksomheder.

Selvom en virksomhed ikke er direkte omfattet af direktivet, forventes det derfor, at en del mindre virksomheder vil blive indirekte omfattet af direktivet som følge af deres samarbejde med en omfattet virksomhed.

Anvendelsen af direktivet på virksomheder

Direktivet finder anvendelse på meget store virksomheder i en trinvis proces baseret på deres størrelse:

EU-virksomheder:

2027: Virksomheder med mere end 5.000 ansatte og EUR 1.500 millioner i årlig nettoomsætning på verdensplan.

2028: Virksomheder med mere end 3.000 ansatte og EUR 900 millioner i årlig nettoomsætning på verdensplan.

2029: Virksomheder med mere end 1.000 ansatte og EUR 450 millioner i årlig nettoomsætning på verdensplan.

Andre virksomheder end EU-virksomheder:

2027: Virksomheder med mere end EUR 1.500 millioner i årlig nettoomsætning i EU.

2028: Virksomheder med mere end EUR 900 millioner i årlig nettoomsætning i EU.

2029: Virksomheder med mere end EUR 450 millioner i årlig nettoomsætning i EU.

Alternative investeringsfonde (AIF) og institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter):

Direktivet finder ikke anvendelse på alternative investeringsfonde (AIF) og institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Direktivet finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF) og andre forvaltere af investeringsfonde, hvis de opfylder kravene til de omfattede meget store virksomheder.

Virksomheders frivillige anvendelse af direktivets regler

Nogle virksomheder vil formentlig fremover i nogle tilfælde anse det for at være hensigtsmæssigt, at de frivilligt anvender direktivets regler helt eller delvist på virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetsskæder eller på bestemte dele af forholdene og aktiviteterne hos virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetsskæder.

Virksomheder kan have forskellige formål med dette, varetage forskellige hensyn med dette og arbejde for at opnå bestemte virkninger i forbindelse dermed. Det kan være for at undgå og begrænse negative virkninger og risici i forbindelse med bæredygtighedsforhold og for at skabe og fremme positive virkninger og udnytte muligheder for positive virkninger i forbindelse med bæredygtighedsforhold. Virksomheder kan ønske at gøre dette både i forhold til interne finansielle og kommercielle virkninger og mulige virkninger for virksomhederne selv i forbindelse med bæredygtighedsforhold og i forhold til virksomhedernes eksterne påvirkninger af bæredygtighedsforhold.

Direktivets formål og positive virkninger i forhold til due diligence vedrørende bæredygtighedsforhold vil også kunne realiseres ved virksomheders frivillige anvendelse af direktivets regler.

Meget store virksomheder, der på et bestemt tidspunkt senere bliver omfattet af direktivet, kan inden da anvende direktivets regler helt eller delvist på virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetsskæder eller på bestemte dele af forholdene og aktiviteterne hos virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetsskæder, i det omfang virksomhederne finder det hensigtsmæssigt og gerne vil gøre det.

Små, mellemstore og store virksomheder, som ikke er eller bliver omfattet af direktivet, kan på samme måde også anvende direktivets regler helt eller delvist på virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetsskæder eller på bestemte dele af forholdene og aktiviteterne hos virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetsskæder, i det omfang virksomhederne

finder det hensigtsmæssigt og gerne vil gøre det. Nogle af grundene dertil kan være, at virksomhederne selv finder det hensigtsmæssigt og gerne vil gøre det, eller at virksomhederne kommercielt bliver nødt til at gøre det eller bliver bedt om at gøre det, fordi virksomhederne er leverandører eller underleverandører til meget store virksomheder, som er omfattet af direktivet.

For omfattede meget store regulerede finansielle virksomheder, der yder lån, kredit eller andre finansielle tjenesteydelser, omfatter den regulerede "aktivitetskæde" efter direktivet ikke deres forretningspartnere på kundesiden (nedstrøms i aktivitetskæden) i senere led, som modtager sådanne tjenesteydelser. Omfattede meget store regulerede finansielle virksomheder, der rådgiver og bistår investorer, kan dog frivilligt anvende direktivets regler, når de rådgiver og bistår investorerne i forbindelse med deres investeringer og mulige investeringer i andre virksomheder. De finansielle virksomheder vil dermed kunne udføre og oplyse til investorerne at de udfører due diligence vedrørende bæredygtighed i overensstemmelse med direktivets regler derom. Det vil formentlig kunne være et forhold, som fremover vil kunne være af væsentlig betydning for nogle investorer.

Omfattede meget store regulerede finansielle virksomheder, der selv foretager investeringer, kan også frivilligt anvende direktivets regler, i forbindelse med deres investeringer og mulige investeringer i andre virksomheder. Det vil for eksempel formentlig kunne være relevant for nogle pensionselskaber og forsikringselskaber, når de foretager deres investeringer. De finansielle virksomheder vil dermed kunne udføre og oplyse til deres kunder at de udfører due diligence vedrørende bæredygtighed i overensstemmelse med direktivets regler derom. Det vil formentlig kunne være et forhold, som fremover vil kunne være af væsentlig betydning for nogle af deres kunder. Det kan for eksempel være kunder i et pensionselskab eller et forsikringselskab, som syntes det er væsentligt, at selskabet foretager due diligence vedrørende bæredygtighed i forbindelse med selskabets investeringer.

Generelt om direktivets vigtigste indhold og virkninger

Direktivet fastsætter regler om forpligtelser for omfattede virksomheder i forhold til faktiske og potentielle negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet.

Virksomhederne er forpligtede til at identificere og i nødvendigt omfang forhindre, standse, afbøde eller begrænse negative indvirkninger fra deres aktiviteter på menneskerettigheder og miljøet. Negative indvirkninger på menneskerettigheder kan for

eksempel være børnearbejde eller forskelsbehandling. Negative indvirkninger på miljøet kan for eksempel være udledning af CO₂ eller andre drivhusgasser eller tab af biodiversitet.

Direktivet har til formål at fastsætte en ramme for at fremme bidrag fra virksomheder, der opererer på det indre marked i EU, til en neutral og grøn økonomi. Det skal ske i overensstemmelse med den europæiske grønne aftale og FN's mål for bæredygtig udvikling.

Direktivet har store og væsentlige virkninger i forhold til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed inden for direktivets anvendelsesområde og i forhold til de omfattede meget store virksomheder og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder.

Direktivet og dets anvendelse i praksis vil have stor betydning for virksomheders aktiviteter og arbejde vedrørende bæredygtighed. På engelsk omtales bæredygtighed ofte som forhold vedrørende Environmental, Social and Governance (ESG). Det omfatter forhold vedrørende miljø og klima ("E"), menneskerettighedsforhold, arbejdstagerforhold og andre sociale forhold ("S") og ledelsesmæssige forhold ("G").

Direktivet forpligter visse meget store virksomheder til at udføre due diligence-processer vedrørende bæredygtighed. De skal gøre det for at identificere, forebygge, standse, afbøde og tage ansvar for faktiske og potentielle negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet fra aktiviteter udført af virksomhedernes selv, deres datterselskaber og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder.

Virksomhedernes vigtigste forpligtelser

Virksomhederne skal integrere due diligence i forbindelse med bæredygtighed i deres politikker, procedurer og aktiviteter, foretage relaterede investeringer, forsøge at få kontraktlige garantier vedrørende bæredygtighed fra deres forretningspartnere og yde støtte til små og mellemstore forretningspartnere for at støtte dem i deres arbejde i forhold til bæredygtighed.

Virksomhederne skal søge at identificere, forebygge, standse, afbøde og tage ansvar for faktiske og potentielle negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet som følge af aktiviteter udført af virksomhederne selv, deres datterselskaber eller deres forretningspartnere i virksomhedernes aktivitetskæder.

Virksomhederne skal vedtage og gennemføre en omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer. Omstillingsplanen skal have til formål at sikre, gennem virksomhedens bedste indsats, at dens forretningsmodel og strategi er forenelige med overgangen til en bæredygtig økonomi og med

begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C.

Virksomhederne kan blive ansvarlige for manglende opfyldelse af deres forpligtelser efter direktivet.

Virksomhedernes kommunikation om bæredygtighedsforhold omfattet af direktivet

En omfattet virksomhed skal årligt kommunikere om de forhold og spørgsmål vedrørende bæredygtighed, som er omfattet af direktivet.

Virksomheden skal offentliggøre den årlige redegørelse inden for en rimelig frist. Det skal dog ske senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, for hvilket opgørelsen er udarbejdet. For så vidt angår virksomheder, der frivilligt rapporterer i overensstemmelse med EU's direktiv 2013/34 (om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer), skal det dog ske senest på datoen for offentliggørelsen af årsregnskabet.

Virksomheden skal offentliggøre den årlige redegørelse som del af dens årsrapport, hvis virksomheden er omfattet af EU's direktiv om bæredygtighedsrapportering. Det skal ske efter en række rapporteringsstandarder.

Reglerne derom følger af EU's direktiv om bæredygtighedsrapportering. På engelsk omtales det som Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD). Det er gennemført i dansk ret ved lov nr. 480 af 2. maj 2024 lov om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love (vedrørende gennemførelse af EU-direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering og EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet m.v.).

Direktivets indirekte virkninger i forhold til små, mellemstore og store virksomheder, som er leverandører eller underleverandører til meget store virksomheder

Små, mellemstore og store virksomheder, som er leverandører eller underleverandører til meget store virksomheder, vil også indirekte kunne blive forpligtet til at udføre tilsvarende due diligence-processer og foretage tilsvarende rapportering gennem krav derom fra de meget store virksomheder.

Myndigheders tilsyn og afgørelser og virksomheders straf for overtrædelse af direktivets regler

Nationale myndigheder vil føre tilsyn med de omfattede virksomheders overholdelse af direktivets regler.

Hvis virksomheder overtræder reglerne, vil de kunne blive pålagt sanktioner i form af påbud om

overholdelse af reglerne og bøde for overtrædelserne fra myndighederne og kunne blive straffet ved domme under strafferetlige sager ved domstole.

En bøde vil blive beregnet ud fra en procentsats af virksomhedens nettoomsætning på verdensplan.

Efter national ret må maksimumgrænsen for en økonomisk sanktion i form af en bøde ikke være mindre end 5 % af virksomhedens nettoomsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for året for afgørelsen om pålæggelsen af bøden. Beslutninger om at pålægge sanktioner offentliggøres af de nationale myndigheder.

Virksomheders erstatningsansvar over for påvirkede personer og parter for manglende opfyldelse af forpligtelser efter direktivet

En virksomhed, der ikke opfylder sine forpligtelser vedrørende due diligence i forbindelse med bæredygtighed efter direktivet, kan blive civilretligt erstatningsansvarlig for skader, der forårsages som følge deraf hos en fysisk eller juridisk person.

En virksomhed kan generelt blive ansvarlig for en skade, der er forvoldt på en fysisk eller juridisk person, forudsat at virksomheden forsætligt eller uagtsomt har undladt at overholde forpligtelser efter direktivet, som har til formål at beskytte den fysiske eller juridiske person, og at denne undladelse har resulteret i en skade på den fysiske eller juridiske persons juridiske interesser, der er beskyttet efter national lovgivning.

Indberetning af overtrædelser og beskyttelse af indberettende personer

Nationale myndigheder skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at EU-regler om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten, finder anvendelse på indberetning af overtrædelse af de nationale retsregler, der gennemfører direktivet, og beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

Offentlig støtte, offentlige udbud og offentlige koncessioner

Nationale myndigheder skal sikre, at opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af de nationale retsregler, der gennemfører direktivet, eller deres frivillige gennemførelse, betragtes som et miljømæssigt eller socialt aspekt, som ordregivende myndigheder kan tage hensyn til. Dels som en del af tildelingskriterierne for offentlige kontrakter og koncessionskontrakter. Dels som en miljømæssig eller social betingelse, som de ordregivende myndigheder i overensstemmelse med reglerne derom kan fastsætte i forbindelse med opfyldelsen af offentlige kontrakter og koncessionskontrakter.

2. Bred opbakning til direktivet fra store virksomheder og små og mellemstore virksomheder

---

Mange virksomheder og brancheforeninger har udtrykt støtte til direktivet og det formål. Det er blandt andet disse virksomheder og brancheforeningers opfattelse, at direktivet bidrager til at skabe lige vilkår for virksomheder og fremmer samarbejde om bæredygtighed mellem forretningspartnere. Efter virksomhedernes og brancheforeningernes opfattelse er dette nødvendigt for at skabe en retfærdig og bæredygtig fremtid for mennesker og kloden.

Flere globale virksomheder og brancheforeninger er gået sammen om at erklære deres støtte til direktivet.

Som et eksempel derpå kan nævnes, at flere end 40 virksomheder og brancheforeninger den 11. april 2023 offentliggjorde en fælles erklæring om deres støtte til direktivforslaget. Listen af virksomheder og brancheforeninger er lang og omfatter blandt andet virksomhederne Maersk, Vestas, Aldi Süd Holding, Cisco, Nokia, H&M Group, Scania og Ritter Sport. Den 22. maj 2024 havde mere end 100 virksomheder og brancheforeninger tilsluttet sig erklæringen.

I den oprindelige erklæring opfordrede virksomhederne og brancheforeningerne EU til at tilpasse direktivet en smule, så indholdet i større grad svarede til de internationale standarder i FN's vejledende principper om forretning og menneskerettigheder og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder. Disse internationale standarder har generelt til formål at fremme økonomiske, miljømæssige og sociale fremskridt blandt virksomheder og minimere negative virkninger på forhold omfattet af standarderne, som kan være forbundet med virksomhedernes drift, produkter og tjenesteydelser. De omfatter blandt andet forhold vedrørende virksomhedsansvar, herunder menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, miljø, bestikkelse og korrupsion, forbrugerinteresser, videnskab og teknologi, konkurrence og beskatning.

Siden da er direktivet blevet ændret en del gange og i den seneste erklæring angiver virksomhederne, at direktivet er med til at gøre de større virksomheder på det indre marked fremtidssikrede, at de europæiske politiske institutioner har udvist lederskab og omhyggeligt konsulteret med relevante interessenter, og at resultatet af dette er et direktiv, der skaber lige vilkår, fremmer samarbejde og bæredygtighed. I erklæringen erklærer virksomhederne desuden, at direktivet i høj grad indeholder bestemmelser der svarer til de internationale standarder for ansvarlig virksomhed. Det overskueliggør implementering af direktivets regler samtidig med, at reglerne om krav om udførelse af due diligence processer for

virksomheder er med til at gøre direktivet ambitiøst, hvilket er nødvendigt.

Læs mere om erklæringen her: [100+ large companies, SMEs & networks reaffirm support for EU CSDDD at final stage of adoption - Business & Human Rights Resource Centre.](#)

Læs mere om andre virksomheders og brancheforeningers opbakning til direktivet her: [Broad support for the CSDDD.](#)

Der er således generelt bred opbakning til direktivet fra mange virksomheder.

Det forventes at direktivet regler vil finde direkte anvendelse for omkring 6.000 meget store virksomheder i EU og 900 meget store virksomheder uden for EU. Små, mellemstore og store virksomheder, som er leverandører eller underleverandører til de omfattede meget store virksomheder, vil dog også indirekte kunne blive forpligtet til at udføre tilsvarende eller lignende due diligence-processer og foretage tilsvarende eller lignende rapportering gennem krav derom fra de meget store virksomheder.

Selvom en virksomhed ikke er direkte omfattet af direktivet, forventes det derfor, at en del mindre virksomheder vil blive indirekte omfattet af direktivet som følge af deres samarbejde med en omfattet virksomhed.

3. Direktivets regulerede forhold (artikel 1)

Direktivet fastsætter regler om de følgende overordnede forhold:

- De omfattede meget store virksomheders forpligtelser med hensyn til faktiske og potentielle negative indvirkninger på menneskerettighederne og miljøet for så vidt angår aktiviteter udført af virksomhederne selv, deres datterselskaber og deres forretningspartnere i deres aktivitetsskæder.
- Virksomhedernes ansvar for overtrædelse af disse forpligtelser.
- Virksomhedernes forpligtelse til at vedtage og gennemføre en omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer, som sigter mod at sikre, at virksomheden gør sit bedste for, at dens forretningsmodel og strategi er forenelige med omstillingen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen.

4. Anvendelsesområdet for direktivet (artikel 2 og 37)

Anvendelsesområdet for direktivet er fastsat som en trinvis gennemførelse baseret på virksomhedernes størrelse.

EU-virksomheder

EU-virksomheder med mere end 5.000 ansatte og en årlig nettoomsætning på verdensplan på mere end EUR 1.500 millioner vil være omfattet af direktivet 3 år efter dets ikrafttræden (fra 26. juli 2027).

EU-virksomheder med mere end 3.000 ansatte og en årlig nettoomsætning på verdensplan på mere end EUR 900 millioner vil være omfattet af direktivet 4 år efter dets ikrafttræden (fra 26. juli 2028).

EU-virksomheder med mere end 1.000 ansatte og en årlig nettoomsætning på verdensplan på mere end EUR 450 millioner vil være omfattet af direktivet 5 år efter dets ikrafttræden (fra 26. juli 2029).

Ikke-EU-virksomheder

Ikke-EU-virksomheder med en årlig nettoomsætning i EU på mere end EUR 1.500 millioner vil være omfattet af direktivet 3 år efter dets ikrafttræden (fra 26. juli 2027).

Ikke-EU-virksomheder med en årlig nettoomsætning i EU på mere end EUR 900 millioner vil være omfattet af direktivet 4 år efter dets ikrafttræden (fra 26. juli 2028).

Ikke-EU-virksomheder med en årlig nettoomsætning i EU på mere end EUR 450 millioner vil være omfattet af direktivet 5 år efter dets ikrafttræden (fra 26. juli 2029).

Øverste moderselskaber for koncerner

Direktivet omfatter øverste moderselskaber for koncerner, der som en gruppe af selskaber opfylder mindstekravene for anvendelse af direktivet på virksomheder som anført ovenfor.

EU-virksomhed, der har indgået franchisingaftaler eller licensaftaler

Direktivet omfatter en EU-virksomhed, der har indgået, eller er det øverste moderselskab for en koncern der har indgået, franchisingaftaler eller licensaftaler i EU mod betaling af royalties med uafhængige tredjepartsselskaber, hvis følgende krav alle er opfyldt:

- Disse aftaler sikrer en fælles identitet, et fælles forretningskoncept og anvendelsen af ensartede forretningsmetoder.
- Disse royalties beløber sig årligt til mere end EUR 22,5 millioner.
- Selskabet har, eller er det øverste moderselskab for en koncern der har, en årlig nettoomsætning på verdensplan på mere end EUR 80 millioner.

Ikke-EU-virksomhed, der har indgået franchisingaftaler eller licensaftaler

Direktivet omfatter en ikke-EU-virksomhed, der har

indgået, eller er det øverste moderselskab for en koncern der har indgået, franchisingaftaler eller licensaftaler i EU mod betaling af royalties med uafhængige tredjepartsselskaber, hvis følgende krav alle er opfyldt:

- Disse aftaler sikrer en fælles identitet, et fælles forretningskoncept og anvendelsen af ensartede forretningsmetoder.
- Disse royalties beløber sig årligt til mere end EUR 22,5 millioner i EU.
- Selskabet har, eller er det øverste moderselskab for en koncern der har, en årlig nettoomsætning på mere end EUR 80 millioner i EU.

Alternative investeringsfonde (AIF) og institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)

Direktivet finder ikke anvendelse på alternative investeringsfonde (AIF) og institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Direktivet finder anvendelse på forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF) og andre forvaltere af investeringsfonde, hvis de opfylder kravene til de omfattede meget store virksomheder.

5. Øverste moderselskab, hvis hovedaktivitet er at eje aktier i operationelle datterselskaber (artikel 2, stk. 3)

Direktivet indeholder særlige bestemmelser for et øverste moderselskab, der har som sin hovedaktivitet at eje aktier i operationelle datterselskaber, og som ikke deltager i at tage ledelsesmæssige, operationelle eller finansielle beslutninger, der påvirker koncernen eller en eller flere af dens datterselskaber.

Et sådant moderselskab kan blive fritaget for at opfylde due diligence-forpligtelserne efter direktivet. Det er en betingelse derfor, at et af dets EU-datterselskaber er udpeget til at opfylde forpligtelserne på vegne af det øverste moderselskab, herunder det øverste moderselskabs forpligtelser vedrørende dets datterselskabers aktiviteter.

I et sådant tilfælde skal det øverste moderselskab give det udpegede datterselskab alle de nødvendige midler og retlige beføjelser til at opfylde disse forpligtelser på en effektiv måde. Det skal især ske for at sikre, at det udpegede datterselskab får de relevante oplysninger og dokumenter fra virksomhederne i gruppen af virksomheder (koncernen) til at opfylde det ultimative moderselskabs forpligtelser efter direktivet.

Det ultimative moderselskab kan ansøge den kompetente tilsynsmyndighed om dens meddelelse til

moderselskabet af en fritagelse for, at det ultimative moderselskab skal opfylde sine due diligence forpligtelser efter direktivet.

Den kompetente tilsynsmyndighed skal da vurdere, om de ovenfor omtalte betingelser for en sådan fritagelse er opfyldt. Hvis betingelserne er opfyldt, skal den kompetente tilsynsmyndighed meddele fritagelsen til moderselskabet. Når det er relevant, skal den kompetente tilsynsmyndighed i medlemsstaten, hvor moderselskabet er etableret, på passende måde oplyse den kompetente tilsynsmyndighed i medlemsstaten, hvor det udpegede datterselskab er etableret, om ansøgningen og derefter om beslutningen truffet af den førstnævnte kompetente tilsynsmyndighed.

Det øverste moderselskab skal forblive solidarisk ansvarlig med det udpegede datterselskab for datterselskabets manglende overholdelse af sine forpligtelser efter de ovenfor omtalte bestemmelser i direktivet.

6. Virksomheders frivillige anvendelse af direktivets regler

Nogle virksomheder vil formentlig fremover i nogle tilfælde anse det for at være hensigtsmæssigt, at de frivilligt anvender direktivets regler helt eller delvist på virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder eller på bestemte dele af forholdene og aktiviteterne hos virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder.

Virksomheder kan have forskellige formål med dette, varetage forskellige hensyn med dette og arbejde for at opnå bestemte virkninger i forbindelse dermed. Det kan være for at undgå og begrænse negative virkninger og risici i forbindelse med bæredygtighedsforhold og for at skabe og fremme positive virkninger og udnytte muligheder for positive virkninger i forbindelse med bæredygtighedsforhold. Virksomheder kan ønske at gøre dette både i forhold til interne finansielle og kommercielle virkninger og mulige virkninger for virksomhederne selv i forbindelse med bæredygtighedsforhold og i forhold til virksomhedernes eksterne påvirkninger af bæredygtighedsforhold.

Direktivets formål og positive virkninger i forhold til due diligence vedrørende bæredygtighedsforhold vil også kunne realiseres ved virksomheders frivillige anvendelse af direktivets regler.

Ved virksomheders frivillige anvendelse af direktivet vil det fastsætte regler, der er standardiserede og ens for alle omfattede virksomheder og ikke-omfattede virksomheder, der anvender reglerne frivilligt. Det skaber i sig selv større klarhed og gennemsigtighed vedrørende reglerne og deres formål, indhold og virkninger. Det gør generelt også anvendelsen af reglerne mere effektiv og omkostningseffektiv end

anvendelsen af forskellige andre frivilligt anvendte regelsæt, som er fastsat af andre organisationer eller private parter. På den anden side kan sådanne andre frivilligt anvendte regelsæt, som er fastsat af andre organisationer eller private parter, muligvis i nogle tilfælde være bedre tilpasset virksomhederne, for eksempel hvis de er små, mellemstore eller store virksomheder og de andre regelsæt er særligt tilpasset sådanne små, mellemstore eller store virksomheder.

Ved virksomheders frivillige anvendelse af direktivet vil det desuden fastsætte frivilligt anvendte regler, som er vedtaget og dermed generelt accepteret og "godkendt" af EU og EU-medlemsstaterne, som generelt er hensigtsmæssige regler, og som generelt kan anvendes af omfattede virksomheder og frivilligt af ikke-omfattede virksomheder og dermed skabe sammenhæng, samordning og samarbejde mellem dem og deres aktiviteter vedrørende due diligence i forbindelse med bæredygtighed.

Meget store virksomheder, der på et bestemt tidspunkt senere bliver omfattet af direktivet, kan inden da anvende direktivets regler helt eller delvist på virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder eller på bestemte dele af forholdene og aktiviteterne hos virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder, i det omfang virksomhederne finder det hensigtsmæssigt og gerne vil gøre det.

Små, mellemstore og store virksomheder, som ikke er eller bliver omfattet af direktivet, kan på samme måde også anvende direktivets regler helt eller delvist på virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder eller på bestemte dele af forholdene og aktiviteterne hos virksomhederne selv og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder, i det omfang virksomhederne finder det hensigtsmæssigt og gerne vil gøre det. Nogle af grundene dertil kan være, at virksomhederne selv finder det hensigtsmæssigt og gerne vil gøre det, eller at virksomhederne kommercielt bliver nødt til at gøre det eller bliver bedt om at gøre det, fordi virksomhederne er leverandører eller underleverandører til meget store virksomheder, som er omfattet af direktivet.

For omfattede meget store regulerede finansielle virksomheder, der yder lån, kredit eller andre finansielle tjenesteydelser, omfatter den regulerede "aktivitetskæde" efter direktivet ikke deres forretningspartnere på kundesiden (nedstrøms i aktivitetskæden) i senere led, som modtager sådanne tjenesteydelser. Det følger således ikke af direktivet, at omfattede meget store regulerede finansielle virksomheder skal overholde og anvende direktivets regler i forhold til forretningspartnere på kundesiden (nedstrøms i aktivitetskæden) i senere led, som modtager de finansielle virksomheders tjenesteydelser, herunder lån, kredit eller andre

finansielle tjenesteydelser. Sådanne finansielle virksomheder kan dog frivilligt vælge at følge og anvende direktivets regler, i det omfang det efter deres vurdering er hensigtsmæssigt. De kan desuden frivilligt vælge at love og oplyse (erklære) over for deres kunder eller aftale med deres kunder, at de følger og anvender direktivets regler, i det omfang det efter deres vurdering er hensigtsmæssigt. De kan i begge tilfælde enten gøre det generelt eller kun gøre det med hensyn til bestemte tjenesteydelser, investeringsydelse, investeringsprodukter eller investeringer.

Omfattede meget store regulerede finansielle virksomheder, der rådgiver og bistår investorer, kan således frivilligt anvende direktivets regler, når de rådgiver og bistår investorerne i forbindelse med deres investeringer og mulige investeringer i andre virksomheder. De finansielle virksomheder vil dermed kunne udføre og oplyse til investorerne at de udfører due diligence vedrørende bæredygtighed i overensstemmelse med direktivets regler derom. Det vil formentlig kunne være et forhold, som fremover vil kunne være af væsentlig betydning for nogle investorer.

Omfattede meget store regulerede finansielle virksomheder, der selv foretager investeringer, kan også frivilligt anvende direktivets regler, i forbindelse med deres investeringer og mulige investeringer i andre virksomheder. Det vil for eksempel formentlig kunne være relevant for nogle pensionselskaber og forsikringselskaber, når de foretager deres investeringer. De finansielle virksomheder vil dermed kunne udføre og oplyse til deres kunder at de udfører due diligence vedrørende bæredygtighed i overensstemmelse med direktivets regler derom. Det vil formentlig kunne være et forhold, som fremover vil kunne være af væsentlig betydning for nogle af deres kunder. Det kan for eksempel være kunder i et pensionselskab eller et forsikringselskab, som syntes det er væsentligt, at selskabet foretager due diligence vedrørende bæredygtighed i forbindelse med selskabets investeringer.

7. Direktivets definitioner af “negativ indvirkning på menneskerettigheder”, “negativ indvirkning på miljøet” og “negativ indvirkning” (artikel 3)

Direktivet fastsætter definitioner af udtrykkene “negativ indvirkning på menneskerettigheder”, “negativ indvirkning på miljøet” og “negativ indvirkning”.

De tre udtryk bruges meget ofte i direktivet og er grundlæggende og centrale for dets anvendelsesområde, indhold og virkninger.

Negativ indvirkning på menneskerettighederne

Udtrykket “negativ indvirkning på menneskerettighederne” defineres som en indvirkning på personer som følger af et eller flere af de følgende

forhold:

- En krænkelse af en af de menneskerettigheder, der er nævnt i del I, afsnit 1, i bilaget til direktivet, da disse menneskerettigheder følger af de internationale menneskerettighedsinstrumenter, der er opført i del I, afsnit 2, i bilaget til direktivet.
- En krænkelse af en af de menneskerettigheder, der ikke er nævnt i del I, afsnit 1, i bilaget til direktivet, men som følger af de internationale menneskerettighedsinstrumenter, der er nævnt i del I, afsnit 2, i bilaget til direktivet, forudsat at alle de følgende betingelser er opfyldt:
  - Menneskerettigheden kan krænkes af en virksomhed eller juridisk enhed.
  - Krænkelsen af menneskerettigheden skader direkte en retlig interesse, der er beskyttet i de menneskerettighedsinstrumenter, der er nævnt i del I, afsnit 2, i bilaget til direktivet.
  - Virksomheden kunne med rimelighed have forudset risikoen for, at en sådan menneskerettighed kan blive berørt, under hensyntagen til omstændighederne i det konkrete tilfælde, herunder arten og omfanget af virksomhedens forretningsaktiviteter og dens aktivitetskæde, den økonomiske sektors karakteristika og den geografiske og operationelle kontekst.

I del I, afsnit 1, i bilaget til direktivet nævnes blandt andet de følgende (og derudover andre) menneskerettigheder (med nærmere oplysninger om deres indhold og grundlag i bestemte regler i internationale menneskerettighedsinstrumenter):

- Retten til livet. Krænkelsen af denne ret omfatter, men er ikke begrænset til, private eller offentlige sikkerhedsvagter, der beskytter virksomhedens ressourcer, anlæg eller personale, og som forårsager en persons død på grund af manglende instrukser eller kontrol fra virksomhedens side. (Nr. 1.)
- Forbuddet mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling. Dette omfatter, men er ikke begrænset til, private eller offentlige sikkerhedsvagter, der beskytter virksomhedens ressourcer, anlæg eller personale, og som udsætter en person for tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling på grund af manglende instrukser eller kontrol fra virksomhedens side. ((Nr. 2.)
- Retten til frihed og sikkerhed. (Nr. 3.)
- Forbuddet mod vilkårlig eller ulovlig indblanding i en persons privatliv, familie, hjem eller brevveksling og ulovlige angreb på vedkommendes ære og omdømme. (Nr. 4.)
- Forbuddet mod indblanding i retten til at tænke frit og

- til samvittigheds- og religionsfrihed. (Nr. 5.)
- Retten til retfærdige og gunstige arbejdsvilkår, herunder en rimelig løn og en passende løn, der er til at leve af, for ansatte og en passende indkomst, der er til at leve af, for selvstændige og mindre landbrugere, som de får for deres arbejde og produktion, en menneskeværdig tilværelse, sikre og sunde arbejdsforhold og en rimelig begrænsning af arbejdstiden. (Nr. 6.)
  - Forbuddet mod at begrænse arbejdstagernes adgang til passende boliger, hvis arbejdsstyrken er indkvarteret i boliger, der stilles til rådighed af virksomheden, og mod at begrænse arbejdstagernes adgang til passende ernæring, beklædning og vand og sanitet på arbejdspladsen. (Nr. 7.)
  - Barnets ret til beskyttelse mod økonomisk udnyttelse og mod at skulle udføre arbejde, som kan være farligt, gribe ind i barnets uddannelse, eller skade barnets sundhed eller dets fysiske, psykiske, åndelige, moralske eller sociale udvikling. (Nr. 8.)
  - Forbuddet mod beskæftigelse af et barn under den alder, hvor den obligatoriske skolegang er afsluttet, og under alle omstændigheder mindst 15 år, medmindre ansættelsesstedets ret foreskriver dette. (Nr. 9.)
  - Forbuddet mod de værste former for børnearbejde (personer under 18 år). (Nr. 10.)
  - Forbuddet mod tvunget eller pligtmæssigt arbejde, dvs. alt arbejde eller enhver tjenesteydelse, der afkræves en person under trussel om straf, og som den pågældende ikke frivilligt har tilbudt at udføre, f.eks. som følge af gældsslaveri eller menneskehandel. (Nr. 11.)
  - Forbuddet mod alle former for slaveri og slavehandel, herunder slaverilignende forhold, trældom eller andre former for dominans eller undertrykkelse på arbejdspladsen, såsom ekstrem økonomisk eller seksuel udnyttelse og ydmygelse, eller menneskehandel. (Nr. 12.)
  - Retten til forenings- og forsamlingsfrihed, retten til at organisere sig og retten til kollektive forhandlinger. (Nr. 13.)
  - Forbuddet mod forskelsbehandling på beskæftigelsesområdet, medmindre dette er begrundet i kravene om beskæftigelse. (Nr. 14.) Det omfatter navnlig følgende:
    - Betaling af ulige løn for arbejde af samme værdi
    - Forskelsbehandling på grund af national, etnisk eller social oprindelse, race, hudfarve, køn, religion eller politisk anskuelse.
  - Forbuddet mod at forårsage målelige miljøforringelser, såsom skadelig jordbundsændring, vand- eller luftforurening, skadelige emissioner, overdrevent vandforbrug eller forringelse af jord,

eller anden indvirkning på naturressourcerne, såsom skovrydning, som har en eller flere af de følgende virkninger (nr. 15):

- Væsentligt forringer det naturlige grundlag for bevarelse og produktion af fødevarer.
  - Nægter en person adgang til sikkert og rent drikkevand.
  - Gør det vanskeligt for en person at få adgang til sanitære faciliteter eller ødelægger dem.
  - Skader en persons helbred, sikkerhed, normale brug af jord eller lovligt erhvervede ejendom.
  - Har væsentlig negativ indvirkning på økosystemtjenester, hvorigennem et økosystem bidrager direkte eller indirekte til menneskers trivsel.
- Enkeltpersoners, grupper og samfunds ret til jord og ressourcer og ret til ikke at blive berøvet subsistensmidler, hvilket indebærer forbuddet mod ulovligt at udsætte eller inddrage jord, skove og vandområder, når der erhverves, udvikles eller på anden måde udnyttes jord, skove og vandområder, herunder ved skovrydning, hvis anvendelse sikrer en persons livsgrundlag. (Nr. 16.)

I del I, afsnit 2, i bilaget til direktivet nævnes de følgende instrumenter vedrørende menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder:

- Den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (Forende Nationers konvention om borgerlige og politiske rettigheder).
- Den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (Forende Nationers konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder).
- Konventionen om barnets rettigheder (Forende Nationers konvention om barnets rettigheder).
- Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) grundlæggende konventioner:
  - Konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, 1948 (nr. 87).
  - Konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, 1949 (nr. 98).
  - Konventionen om tvunget eller pligtmæssigt arbejde, 1930 (nr. 29), og den tilhørende protokol fra 2014.
  - Konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde, 1957 (nr. 105).
  - Konventionen om mindstealderen for adgang til beskæftigelse, 1973 (nr. 138).
  - Konventionen om de værste former for børnearbejde, 1999 (nr. 182).
  - Konventionen om lige løn, 1951 (nr. 100).
  - Konventionen om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, 1958 (nr. 111).

Negativ indvirkning på miljøet

Udtrykket "negativ indvirkning på miljøet" defineres som en negativ indvirkning på miljøet som følge af en overtrædelse af et af de forbud eller en af de forpligtelser, som er nævnt i del I, afsnit I, punkt 15 eller 16, eller del II i bilaget til direktivet, under hensyntagen til national lovgivning knyttet til bestemmelserne i de instrumenter, der er opført deri.

Forbuddene og forpligtelserne, som nævnes i del I, afsnit I, punkt 15 eller 16, i bilaget til direktivet, er nævnt ovenfor i underafsnittet om negativ indvirkning på menneskerettigheder.

Negativ indvirkning

Udtrykket "negativ indvirkning" defineres som en negativ indvirkning på menneskerettighederne eller en negativ indvirkning på miljøet.

8. Virksomheders egne aktiviteter og aktiviteter udført af deres datterselskaber og direkte og indirekte forretningspartnere i deres aktivetskæder (artikel 3)

Efter direktivet skal virksomheder tage passende skridt til at etablere og gennemføre due diligence-foranstaltninger med hensyn til deres egne aktiviteter og aktiviteter udført af deres datterselskaber og deres direkte og indirekte forretningspartnere i deres aktivetskæder i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet.

En virksomheds aktivetskæde omfatter aktiviteter udført af dens forretningspartnere på leverandørsiden (opstrøms i aktivetskæden) i forudgående led vedrørende virksomhedens produktion af varer eller levering af tjenesteydelser, herunder udformning, udvinding, indkøb, fremstilling, transport, opbevaring og levering af råvarer, produkter eller dele af produkter og udviklingen af produktet eller tjenesteydelsen.

En virksomheds aktivetskæde omfatter også aktiviteter udført af dens forretningspartnere på kundesiden (nedstrøms i aktivetskæden) i senere led vedrørende virksomhedens distribution, transport og opbevaring af virksomhedens produkter, når forretningspartnere udfører disse aktiviteter for virksomheden eller på vegne af virksomheden. Det omfatter ikke bortskaffelse af produkter. Det omfatter desuden ikke distribution, transport og opbevaring af produkter, som er underlagt eksportkontrol efter EU's forordning 2021/821 (dual use forordningen) eller eksportkontrol relateret til våben, ammunition eller krigsmaterialer, når først der er givet tilladelse til eksporten af produktet. Det omfatter endvidere ikke aktiviteter udført af virksomhedens forretningspartnere på kundesiden (nedstrøms i aktivetskæden) i senere led relateret til virksomhedens tjenester.

For regulerede finansielle virksomheder, der yder lån, kredit eller andre finansielle tjenesteydelser, omfatter "aktivetskæden" ikke forretningspartnere på kundesiden (nedstrøms i aktivetskæden) i senere led, som modtager sådanne tjenesteydelser. For sådanne regulerede finansielle virksomheder omfatter aktivetskæden således kun deres forretningspartnere på leverandørsiden (opstrøms i aktivetskæden) i tidligere led og ikke også deres forretningspartnere på kundesiden (nedstrøms i aktivetskæden) i senere led.

Denne meget væsentlige undtagelse fra og begrænsning af direktivets anvendelsesområde i forhold til regulerede finansielle virksomheder var meget omdiskuteret og kritiseret af mange under drøftelserne og forhandlingerne om forskellige udkast til direktiver. Denne meget væsentlige undtagelse fra og begrænsning af direktivets anvendelsesområde har stor betydning for direktivets reelle virkninger i praksis. Den medfører, at direktivet ikke finder anvendelse på omfattede meget store finansielle virksomheders finansielle tjenesteydelser til deres kunder, herunder finansielle tjenesteydelser vedrørende investeringer for kunder og rådgivning til kunder om investeringer.

Det følger således ikke af direktivet, at omfattede meget store regulerede finansielle virksomheder skal overholde og anvende direktivets regler i forhold til forretningspartnere på kundesiden (nedstrøms i aktivetskæden) i senere led, som modtager de finansielle virksomheders tjenesteydelser, herunder lån, kredit eller andre finansielle tjenesteydelser. Sådanne virksomheder kan dog frivilligt vælge at følge og anvende direktivets regler, i det omfang det efter deres vurdering er hensigtsmæssigt. De kan desuden frivilligt vælge at love og oplyse (erklære) over for deres kunder eller aftale med deres kunder, at de følger og anvender direktivets regler, i det omfang det efter deres vurdering er hensigtsmæssigt. De kan i begge tilfælde enten gøre det generelt eller kun gøre det med hensyn til bestemte tjenesteydelser, investeringsydelser, investeringsprodukter eller investeringer.

En virksomheds forretningspartner omfatter en anden virksomhed, med hvilken den første virksomhed har en forretningsaftale (kommerciel aftale) vedrørende virksomhedens aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, eller til hvilken den første virksomhed leverer tjenesteydelser. En sådan anden virksomhed kaldes i direktivet for en "direkte forretningspartner".

En virksomheds forretningspartner omfatter også en anden virksomhed, som ikke er en direkte forretningspartner, men som udfører forretningsaktiviteter vedrørende den første virksomheds aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser. En sådan anden virksomhed kaldes i direktivet for en "indirekte forretningspartner".

9. Generelle due diligence-forpligtelser for omfattede virksomheder (artikel 5)

Efter direktivet skal medlemsstaterne sikre, at omfattede virksomheder udfører risikobaseret due diligence vedrørende menneskerettigheder og miljø ("due diligence") ved at udføre følgende aktiviteter i overensstemmelse med de nærmere regler derom i direktivet:

- Virksomheder skal integrere due diligence i deres politikker og risikoforvaltningssystemer.
- Virksomheder skal identificere og vurdere faktiske og potentielle negative indvirkninger og om nødvendigt prioritere faktiske og potentielle negative indvirkninger
- Virksomheder skal forebygge og afbøde potentielle negative indvirkninger og standse faktiske negative indvirkninger og minimere deres omfang.
- Virksomheder skal etablere afhjælpende foranstaltninger til faktiske negative indvirkninger.
- Virksomheder skal gennemføre et meningsfuldt samarbejde med interessenter.
- Virksomheder skal etablere og opretholde en underretningsmekanisme og en klageprocedure
- Virksomheder skal overvåge effektiviteten af deres due diligence-politik og due diligence-foranstaltninger
- Virksomheder skal kommunikere offentligt om due diligence.

Direktivet indeholder i sin præambel (forordet) i betragtning (15) nogle bemærkninger om virksomhedernes due diligence-forpligtelser efter direktivet.

Det anføres, at virksomhederne bør tage passende skridt til at etablere og gennemføre due diligence-foranstaltninger. Virksomhederne bør gøre det med hensyn til deres egne aktiviteter, deres datterselskabers aktiviteter og deres direkte og indirekte forretningspartners aktiviteter i virksomhedernes aktivitetskæder i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet.

Det anføres også, at direktivet ikke bør kræve, at virksomhederne under alle omstændigheder garanterer, at negative indvirkninger aldrig vil forekomme, eller at de vil blive standset. For eksempel i forhold til forretningspartnere, hvor negative indvirkninger skyldes statslig indgriben, er virksomheden måske ikke i stand til at opnå sådanne resultater. Derfor bør de vigtigste forpligtelser i direktivet være "forpligtelser vedrørende midler". De bør således være indsatsforpligtelser. De bør ikke være "forpligtelser vedrørende resultater" eller resultatforpligtelser.

Det anføres videre, at en virksomhed bør træffe passende foranstaltninger, som med rimelighed kan forventes at føre til forebyggelse eller minimering af de negative indvirkninger under omstændighederne i den konkrete sag.

Virksomheden bør gøre det i overensstemmelse med graden af alvorlighed og sandsynligheden for den negative påvirkning og virksomhedens størrelse, ressourcer og kapaciteter. Der bør tages hensyn til særlige forhold i virksomhedens aktivitetskæde, sektor eller geografiske område, hvor dens forretningspartnere i dens aktivitetskæde udfører aktiviteter, virksomhedens mulighed for at påvirke sine direkte og indirekte forretningspartnere, og hvorvidt virksomheden kan øge sin indflydelse.

10. Virksomheders due diligence-støtte på koncernniveau i koncerner (grupper) af virksomheder (artikel 6)

Efter direktivet skal medlemsstaterne sikre, at omfattede moderselskaber kan opfylde forpligtelserne efter direktivets bestemmelser om due diligence på vegne af omfattede virksomheder, som er deres datterselskaber, hvis dette sikrer effektiv overholdelse af bestemmelserne.

Datterselskabernes er dog uanset dette omfattet af tilsynsmyndighedens beføjelser efter direktivets bestemmelser derom og af datterselskabernes civilretlige ansvar efter direktivets bestemmelser derom.

Et omfattet moderselskabs opfyldelse af forpligtelserne efter direktivets bestemmelser om due diligence på vegne af et omfattet datterselskab er betinget af opfyldelse af alle de følgende betingelser:

- Datterselskabet og moderselskabet skal give hinanden alle nødvendige oplysninger og samarbejde om at opfylde forpligtelserne efter direktivet.
- Datterselskabet skal overholde moderselskabets due diligence-politik. Den skal være tilpasset i overensstemmelse dermed for at sikre opfyldelsen af datterselskabets forpligtelser efter direktivets bestemmelser om virksomheders integration af due diligence i deres politikker og risikoforvaltningssystemer og indførelse af due diligence-politikker og adfærdskodekser.
- Datterselskabet skal integrere due diligence i alle sine politikker og risikoforvaltningssystemer i overensstemmelse med direktivets bestemmelser derom. Datterselskabet skal i forbindelse dermed klart beskrive, hvilke forpligtelser der skal opfyldes af moderselskabet, og kommunikere derom til relevante interessenter, når dette er nødvendigt.
- Når det er nødvendigt, skal datterselskabet træffe

passende foranstaltninger i overensstemmelse med direktivet bestemmelser om, at en virksomhed skal forebygge potentielle negative indvirkninger, bringe faktiske negative indvirkninger til ophør, foretage afbødning af faktiske negative indvirkninger og gennemføre et meningsfuldt samarbejde med interessenter.

- Når det er relevant, skal datterselskabet overholde og følge direktivet bestemmelser om de følgende forhold: En virksomhed skal søge at opnå kontraktlige garantier fra en direkte forretningspartner om dennes overholdelse af virksomhedens adfærdskodeks og om nødvendigt af virksomhedens forebyggende handlingsplan for klimaændringsafbødning. Det skal herunder ske ved at søge tilsvarende kontraktlige garantier fra dens partnere, i det omfang dens aktiviteter er en del af virksomhedens aktivitetskæde. Når det ikke medfører, at potentielle negative indvirkninger forebygges eller i tilstrækkelig grad afbødes, kan virksomheden søge at opnå kontraktlige garantier fra en indirekte forretningspartner om dens overholdelse af virksomhedens adfærdskodeks og/eller virksomhedens forebyggende handlingsplan for klimaændringsafbødning, i det omfang dens aktiviteter er en del af virksomhedens aktivitetskæde.

Når et moderselskab på denne måde opfylder forpligtelserne efter direktivets bestemmelser om bekæmpelse af klimaforandringer på vegne af et datterselskab, skal datterselskabet overholde disse forpligtelser i overensstemmelse med moderselskabets omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer, som i forbindelse dermed skal tilpasses til datterselskabets forretningsmodel og strategi.

11. Virksomheders integration af due diligence i deres politikker og risikoforvaltningssystemer og indførelse af due diligence-politikker og adfærdskodekser (artikel 7)

Efter direktivet skal medlemsstaterne sikre, at virksomhederne integrerer due diligence i alle deres relevante politikker og risikoforvaltningssystemer.

Medlemsstaterne skal også sikre, at virksomhederne har indført en due diligence-politik, der sikrer risikobaseret due diligence.

En virksomheds due diligence-politik skal udvikles efter forudgående konsultation med virksomhedens medarbejdere og deres repræsentanter.

Due diligence-politikken skal omfatte alle de følgende forhold:

- En beskrivelse af virksomhedens tilgang til due diligence, herunder på lang sigt.

- En adfærdskodeks, der beskriver regler og principper, der skal følges i hele virksomheden og dens datterselskaber og af virksomhedens direkte og indirekte forretningspartnere.
- En beskrivelse af de processer, der er indført for at integrere due diligence virksomhedens relevante politikker og for at gennemføre due diligence, herunder de foranstaltninger der er truffet for at kontrollere overholdelsen af adfærdskodeksen og udvide dens anvendelse til også at omfatte forretningspartnere.

Medlemsstaterne skal sikre, at virksomhederne opdaterer deres due diligence-politik uden unødigt forsinkelse, når der er sket en væsentlig ændring.

Medlemsstaterne skal også sikre, at virksomhederne mindst hver 24. måned gennemgår deres due diligence-politik og opdaterer den, hvis det er nødvendigt.

For at varetage formålene i forbindelse med det ovenfor anførte skal en virksomhed tage hensyn til de negative virkninger, der allerede er identificeret, og de passende foranstaltninger, der er truffet for at imødegå sådanne negative virkninger.

Virksomheden skal også tage hensyn til resultatet af de vurderinger, der er foretaget i overensstemmelse med direktivets bestemmelser om overvågning og vurdering af negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljø.

Virksomheden skal overvåge og vurdere negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljø i forbindelse med aktiviteter og foranstaltninger i virksomheden selv, dens datterselskaber og dens forretningsforbindelser, som er knyttede til virksomhedens aktivitetskæder.

12. Små, mellemstore og store virksomheder (SMV'er)

Direktivets bestemmelser om due diligence-forpligtelser finder generelt ikke anvendelse på små, mellemstore og store virksomheder (SMV'er).

Direktivet indeholder dog nogle bestemmelser om de omfattede meget store virksomheders forhold til små, mellemstore og store virksomheder (SMV'er) og andre forhold i forbindelse dermed. Disse bestemmelser om små, mellemstore og store virksomheder (SMV'er) omfatter også mikrovirksomheder.

Små, mellemstore og store virksomheder (SMV'er) kan dog indirekte blive påvirket af direktivets bestemmelser som leverandører eller underleverandører til de omfattede meget store virksomheder.

Små, mellemstore og store virksomheder, der er leverandører eller underleverandører til de omfattede meget store virksomheder, vil også indirekte kunne blive forpligtet til at udføre tilsvarende due diligence-processer og foretage tilsvarende rapportering gennem

krav derom fra de meget store virksomheder.

Direktivets mål er dog at mildne den finansielle og administrative byrde for små, mellemstore og store virksomheder (SMV'er). Omfattede meget store virksomheder, hvis forretningspartnere er små, mellemstore og store virksomheder, skal yde proportionel støtte til de små, mellemstore og store virksomheder for at støtte deres overholdelse af due diligence-forpligtelserne.

Omfattede meget store virksomheder skal bruge fair, rimelige, ikke-diskriminerende og proportionale krav i forhold til små, mellemstore og store virksomheder.

Direktivet begrænser byrden for små, mellemstore og store virksomheder, som er skabt af omfattede meget store virksomheders anmodninger om oplysninger i nogle tilfælde. I tilfælde, hvor oplysninger, der er nødvendig for identifikation af negative påvirkninger, kan opnås fra forretningspartnere på forskellige niveauer af aktivitetsskæden, bør virksomhederne udvise tilbageholdenhed med hensyn til forretningspartnere, der ikke selv medfører risici for negative påvirkninger. Virksomhederne bør prioritere at rette deres anmodninger om modtagelse af nærmere oplysninger direkte til forretningspartnere på niveauer og led i aktivitetsskæden, hvor potentielle eller faktiske negative påvirkninger mest sandsynligt vil forekomme.

13. Identifikation og vurdering af faktiske og potentielle negative indvirkninger (artikel 8)

En virksomhed skal træffe passende foranstaltninger og udføre passende aktiviteter for at identificere og vurdere faktiske og potentielle negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet som følge af aktiviteter hos virksomheden selv, dens datterselskaber og dens forretningsforbindelser i dens aktivitetsskæder.

14. Prioritering af identificerede faktiske og potentielle negative indvirkninger (artikel 9)

Hvis det ikke er muligt for en virksomhed at forebygge, afbøde, standse eller minimere alle identificerede negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet på samme tid og i fuldt omfang, skal virksomheden prioritere de negative indvirkninger, som er identificeret og vurderet af virksomheden.

Virksomheden skal gøre dette med henblik på at opfylde sine forpligtelser efter direktivet til at forebygge potentielle negative indvirkninger (efter artikel 10) og standse faktiske negative indvirkninger (efter artikel 11).

Virksomhedens prioritering skal baseres på alvoren af og sandsynligheden for de negative indvirkninger.

Når de mest alvorlige og mest sandsynlige negative indvirkninger er håndteret af virksomheden ved at forebygge dem (efter artikel 10) eller standse dem (efter artikel 11) inden for en rimelig tidsfrist, skal virksomheden håndtere mindre alvorlige og mindre sandsynlige negative indvirkninger.

15. Forebyggelse af potentielle negative indvirkninger (artikel 10)

En virksomhed skal træffe passende foranstaltninger til at forebygge eller, hvis forebyggelse ikke er mulig eller ikke umiddelbart er mulig, i tilstrækkelig grad at afbøde potentielle negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet, som er blevet eller burde have været identificeret af virksomheden (efter artikel 8).

Virksomheden skal gøre dette i overensstemmelse med dens prioritering af identificerede faktiske og potentielle negative indvirkninger (efter artikel 9)

En virksomhed skal træffe en række passende foranstaltninger for at forebygge potentielle negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet, i det omfang de er relevante.

En virksomhed skal blandt andet udarbejde og gennemføre en forebyggende handlingsplan, hvor dette er nødvendigt på grund af kompleksiteten af de forebyggende foranstaltninger.

En virksomhed skal blandt andet også søge at opnå kontraktlige garantier fra en direkte forretningspartner om, at denne vil sikre overholdelse af virksomhedens adfærdskodeks og om nødvendigt en forebyggende handlingsplan, herunder ved at etablere tilsvarende kontraktlige garantier fra sine partnere i det omfang deres aktiviteter er en del af virksomhedens aktivitetsskæde.

Kontraktlige garantier skal være udformet til at sikre, at ansvar deles passende af virksomheden og forretningspartnere. Kontraktlige garantier skal ledsages af passende foranstaltninger for at kontrollere overholdelsen af garantierne. En virksomhed er dog kun forpligtet til at søge at opnå de kontraktlige garantier, da den faktiske opnåelse af dem kan afhænge af konkrete forhold og omstændigheder. Med henblik på kontrol af overholdelsen kan en virksomhed henvise til uafhængig tredjepartskontrol, herunder gennem industriinitiativer eller initiativer med deltagelse af flere interessenter.

17. Standardkontraktbestemmelser (artikel 18)

Direktivet bestemmer (i artikel 18), at EU-Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og interessenter skal vedtage en vejledning om frivillige standardkontraktbestemmelser senest 30 måneder efter direktivets ikrafttræden.

Det skal ske med henblik på at støtte virksomheder for at lette deres overholdelse af deres forpligtelser til at søge at opnå kontraktlige garantier fra direkte forretningspartnere for at forebygge potentielle negative indvirkninger (efter artikel 10) eller standse faktiske negative indvirkninger (efter artikel 11).

18. Afhjælpende foranstaltninger i forbindelse med faktiske negative indvirkninger (artikel 12)

En virksomhed skal gennemføre afhjælpende foranstaltninger, hvis den har forårsaget eller været med til at forårsage en faktisk negativ indvirkning.

Hvis den faktiske negative indvirkning kun er forårsaget af virksomhedens forretningspartner, kan virksomheden gennemføre frivillige afhjælpende foranstaltninger.

Virksomheden kan også udnytte sin evne til at påvirke den forretningspartner, der forårsager den negative indvirkning, til at gennemføre afhjælpende foranstaltninger.

19. Meningsfuldt samarbejde med interessenter (artikel 13)

Virksomhederne skal træffe passende foranstaltninger til at gennemføre et effektivt samarbejde med interessenter.

Virksomhederne skal udføre høringer af interessenter i forskellige trin i due diligence-processen.

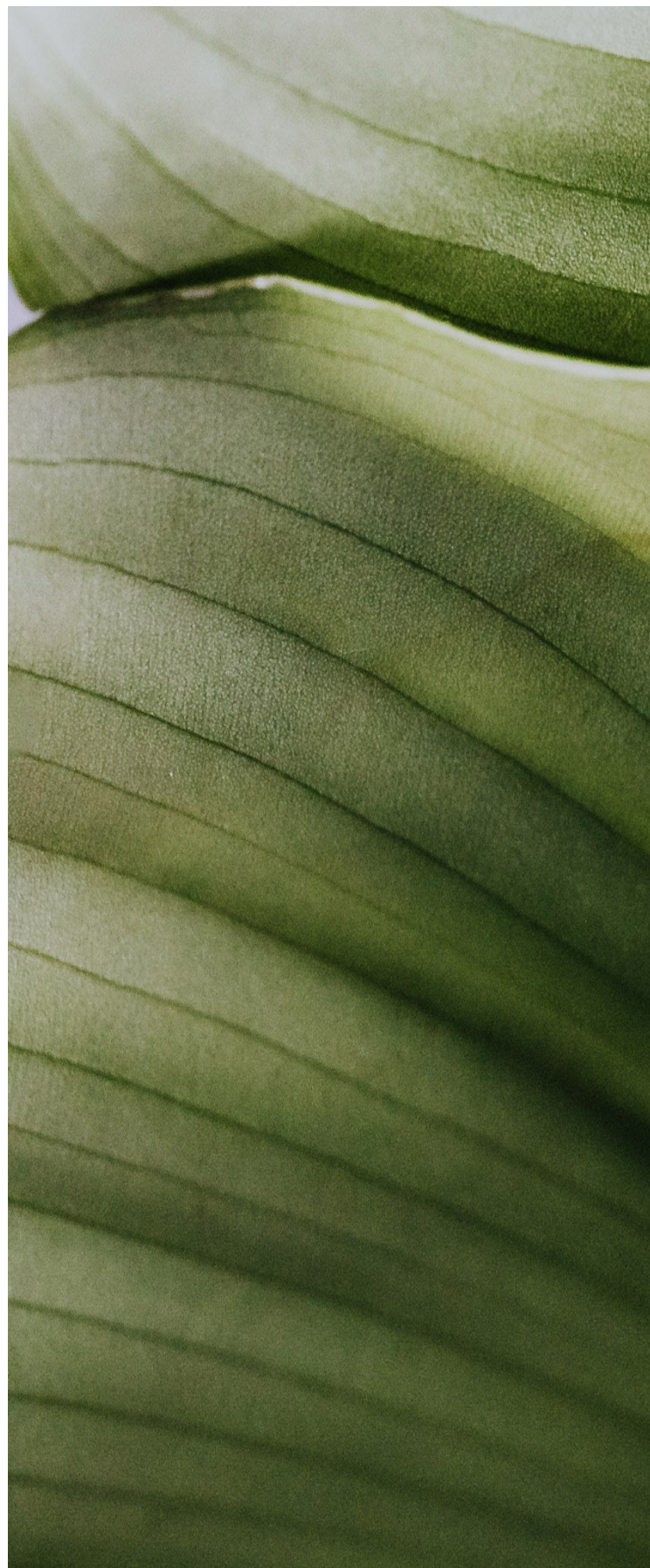
Virksomhederne skal i forbindelse med høringen af interessenter, hvor det er relevant, give dem relevante og omfattende oplysninger med henblik på at gennemføre effektive og gennemsigtige høringer.

Hørte interessenter kan indgive en begrundet anmodning om relevante yderligere oplysninger, som skal stilles til rådighed af virksomheden inden for en rimelig frist og i et passende og forståeligt format. Hvis virksomheden afviser en anmodning om yderligere oplysninger, har de hørte interessenter ret til en skriftlig begrundelse for dette afslag.

Hvis det ikke med rimelighed er muligt at gennemføre et effektivt samarbejde med interessenter i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde direktivets krav til høring af interessenter, skal en virksomhed desuden høre eksperter, som kan give troværdig indsigt i faktiske eller potentielle negative indvirkninger.

Virksomhederne er berettigede til at opfylde deres høringsforpligtelser efter direktivet gennem industriinitiativer eller initiativer med deltagelse af flere interessenter, alt efter hvad der er relevant. Det er dog en forudsætning derfor, at høringsprocedurerne opfylder kravene efter direktivet.

Anvendelsen af industriinitiativer og initiativer med deltagelse af flere interessenter er dog ikke tilstrækkelig til at opfylde en virksomheds forpligtelse til at høre dens egne ansatte og deres repræsentanter.

20. Underretningsmekanisme og klageprocedure (artikel 14)

En virksomhed skal efter direktivet (artikel 14) give de personer og enheder, der er nævnt som klageberettigede i direktivet, mulighed for at indgive klage til virksomheden i bestemte tilfælde. En klageberettiget person eller enhed skal kunne indgive en klage, hvis personen eller enheden har en legitim mistanke om faktiske eller potentielle negative indvirkninger på menneskerettigheder eller miljøet fra aktiviteter udført af virksomheden selv, dens datterselskaber eller dens forretningspartnere i dens aktivitetskæder.

Klager til virksomheden skal kunne indgives af alle de følgende personer og enheder:

- Fysiske eller juridiske personer, der er berørt af eller har rimelig grund til at antage, at de kan blive berørt af, en negativ indvirkning på menneskerettigheder eller miljøet, og sådanne personers legitime repræsentanter på deres vegne, såsom civilsamfundsorganisationer og menneskerettighedsforkæmpere.
- Fagforeninger og andre arbejdstagerrepræsentanter, som repræsenterer fysiske personer, som arbejder i virksomheden eller dens aktivitetskæde.
- Civilsamfundsorganisationer, der er aktive og har erfaring inden for de berørte områder, hvor en negativ indvirkning på miljøet er genstand for klagen.

En virksomhed skal indføre og bruge en fair, offentligt tilgængelig, forudsigelig og gennemsigtig procedure for behandling af klager fra de klageberettigede. Proceduren skal blandt andet omfatte en procedure for tilfælde, hvor en virksomhed anser en klage for at være ubegrundet. Virksomheden skal oplyse de relevante arbejdstagerrepræsentanter og fagforeninger om proceduren.

En virksomhed skal sikre, at en klager har alle de følgende rettigheder:

- Ret til at anmode om passende opfølgning på klagen fra virksomheden. Ret til at mødes med virksomhedens repræsentanter på et passende niveau for at drøfte faktiske eller potentielle alvorlige negative indvirkninger, der er genstand for klagen, og potentielle afhjælpende foranstaltninger (efter artikel 12).
- Ret til at modtage en begrundelse fra virksomheden for, at en klage er anset for begrundet eller ubegrundet, og, hvis den er anset for begrundet, modtage oplysninger om de skridt, der er taget eller skal tages, og de foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes.

En virksomhed skal indføre og bruge en tilgængelig mekanisme til at modtage underretninger fra personer og enheder, som har oplysninger eller mistanke om faktiske eller potentielle negative indvirkninger på menneskerettigheder eller miljøet fra aktiviteter udført af virksomheden selv, dens datterselskabers eller dens forretningspartnere i virksomhedernes aktivitetskæder.

Mekanismen skal sikre, at underretninger kan foretages enten anonymt eller fortroligt i overensstemmelse med national ret. En virksomhed skal træffe de foranstaltninger, som den med rimelighed kan forventes at have adgang til, for at forhindre enhver form for repressalier mod en person eller enhed, som foretager underretning ved brug af mekanismen. En virksomhed skal sikre dette ved at sikre, at identiteten af en person eller enhed, som har indgivet underretninger, forbliver fortrolige, i overensstemmelse med national ret.

En virksomhed kan, hvis det er relevant, oplyse personer eller enheder, som foretager underretninger, om de skridt, der er taget eller skal tages, og de foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes.

En virksomhed kan opfylde dens forpligtelser efter direktivet (artikel 14) vedrørende etablering og brug af en underretningsmekanisme og en klageprocedure ved at deltage i fælles klageprocedurer og underretningsmekanismer. Det kan blandt andet være klageprocedurer og underretningsmekanismer, som er indført i fællesskab af virksomheder, gennem industrisammenslutninger, initiativer med deltagelse af flere interessenter eller globale rammeaftaler. Det er en forudsætning derfor, at sådanne samarbejdsprocedurer og -mekanismer overholder kravene efter direktivet (artikel 14).

21. Virksomheders overvågning og vurdering af negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet (artikel 15)

En virksomhed skal gennemføre regelmæssige vurderinger af negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet fra aktiviteter udført af virksomheden selv, dens datterselskaber og dens forretningsforbindelser i dens aktivitetskæder.

En virksomhed skal gennemføre de periodiske vurderinger for at vurdere gennemførelsen, og overvåge tilstrækkeligheden og effektiviteten, af identifikationen, forebyggelsen, afbødningen, standsningen og minimeringen af omfanget af negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet.

Vurderingerne skal være baseret på kvalitative og kvantitative indikatorer, når det er relevant.

Vurderingerne skal gennemføres uden unødigt forsinkelse, efter en væsentlig ændring finder sted, men mindst hver 12. måned og når der er rimelig grund til at tro, at nye risici for forekomsten af sådanne negative virkninger kan forekomme.

Når det er relevant, skal en virksomhed opdatere sin due diligence-politik, oplysningerne om de identificerede negative virkninger og de deraf følgende passende foranstaltninger. Det skal ske i overensstemmelse med resultatet af de ovennævnte vurderinger og med behørig hensyntagen til relevante oplysninger fra interessenter.

22. Virksomhedens kommunikation om bæredygtighedsforhold omfattet af direktivet (artikel 16)

En virksomhed skal årligt aflægge en rapport om de forhold og spørgsmål, som er omfattet af direktivet.

Virksomheden skal gøre dette ved at offentliggøre en årlig redegørelse på virksomhedens websted.

Virksomheden skal offentliggøre den årlige redegørelse på mindst et af EU's officielle sprog, der anvendes i den medlemsstat, hvor virksomhedens tilsynsmyndighed er beliggende. Hvis det sprog ikke er et sprog, der er almindeligt anvendt i den internationale forretningsverden, skal virksomheden også offentliggøre den årlige redegørelse på et sprog, der er almindeligt anvendt i den internationale forretningsverden.

Virksomheden skal offentliggøre den årlige redegørelse inden for en rimelig frist. Det skal dog ske senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, for hvilket opgørelsen er udarbejdet. For så vidt angår virksomheder, der frivilligt rapporterer i overensstemmelse med EU's direktiv 2013/34

(om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer), skal det dog ske senest på datoen for offentliggørelsen af årsregnskabet.

Virksomheden skal offentliggøre den årlige redegørelse som en del af i dens årsrapport, hvis virksomheden er omfattet af EU's direktiv om bæredygtighedsrapportering. Det skal ske efter en række rapporteringsstandarder.

Reglerne derom følger af EU's direktiv om bæredygtighedsrapportering. På engelsk omtales det som Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD). Det er gennemført i dansk ret ved lov nr. 480 af 2. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love (vedrørende gennemførelse af EU-direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering og EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet m.v.).

23. Bekæmpelse af klimaændringer (artikel 22)

En virksomhed skal vedtage og gennemføre en omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer.

Omstillingsplanen skal sigte mod at sikre, at virksomheden gør sit bedste for, at dens forretningsmodel og forretningsstrategi er forenelige med de følgende forhold:

- Omstillingen til en bæredygtig økonomi.
- Begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen.
- Målet om at opnå klimaneutralitet som fastsat i EU's forordning 2021/1119 (om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet (den europæiske klimalov)), herunder de mellemliggende mål og målene for 2050 om klimaneutralitet deri.
- Virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter, i det omfang det er relevant.

Omstillingsplanen skal således være i overensstemmelse med Paris-aftalen.

Indholdet af omstillingsplanen skal også være i overensstemmelse med EU's direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering (Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD)).

En virksomheds omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer skal indeholde følgende:

- Virksomhedens tidsfæstede mål vedrørende klimaændringer for 2030 og for hvert femte år frem til 2050 baseret på definitiv videnskabelig dokumentation.

- Virksomhedens absolutte emissionsreduktionsmål for drivhusgasser for drivhusgasemissioner i scope 1, 2 og 3 for hver væsentlig kategori, i det omfang det er relevant.
- En beskrivelse af virksomhedens identificerede løftestænger for dekarbonisering og planlagte hovedforanstaltninger til at nå de ovenfor nævnte mål, herunder ved ændringer i virksomhedens produkt- og tjenesteydelsesportefølje og anvendelsen af nye teknologier, i det omfang det er relevant
- En redegørelse for og kvantificering af de investeringer og den finansiering, som understøtter virksomhedens gennemførelse af omstillingsplanen til modvirkning af klimaændringer.
- En beskrivelse af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganers rolle med hensyn til omstillingsplanen til modvirkning af klimaændringer.

En dattervirksomhed, der er omfattet af dens modervirksomheds omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer, anses for at have opfyldt sin forpligtelse til at vedtage en omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer.

En virksomheds omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer skal opdateres hver 12. måned. Omstillingsplan skal indeholde en beskrivelse af de fremskridt, som virksomheden har gjort med hensyn til at nå virksomhedens mål vedrørende klimaændringer og emissionsreduktionsmål for drivhusgasser, som nævnt ovenfor.

24. Tilsynsmyndighedens beføjelser (artikel 25)

En tilsynsmyndighed kan indlede og gennemføre en undersøgelse af en virksomhed på eget initiativ eller som følge af en begrundet mistanke, som tilsynsmyndigheden har fået en meddelelse om ved en indberetning derom (efter artikel 26). Tilsynsmyndigheden kan gøre dette, hvis tilsynsmyndigheden mener, at den har tilstrækkelige oplysninger, der tyder på, at en virksomhed muligvis har tilsidesat dens forpligtelser efter de relevante nationale retsregler, der gennemfører direktivet.

En tilsynsmyndighed kan i forbindelse med en undersøgelse også gennemføre en inspektion af en virksomhed. En tilsynsmyndigheds inspektion gennemføres efter forudgående varsel er blevet givet til virksomheden, medmindre forudgående varsel ville hindre inspektionens effektivitet.

Hvis en tilsynsmyndighed konstaterer, at en virksomhed ikke har overholdt nationale retsregler, der gennemfører direktivet, giver tilsynsmyndigheden virksomheden en passende frist til at træffe afhjælpende foranstaltninger, hvis sådanne foranstaltninger er mulige. Virksomhedens gennemførelse af afhjælpende foranstaltninger udelukker dog ikke, at virksomheden pålægges sanktioner eller udløsning af civilretligt ansvar i overensstemmelse med henholdsvis artikel 27 og 29.

En virksomhed eller person har ret til effektiv retslig prøvelse af en juridisk bindende afgørelse, der er truffet af en tilsynsmyndighed vedrørende virksomheden eller personen i overensstemmelse med national ret.

25. Begrundet mistanke

En virksomhed eller person har ret til gennem let tilgængelige kanaler at indberette en begrundet mistanke for enhver tilsynsmyndighed, når de på grundlag af objektive omstændigheder har grund til at tro, at en virksomhed ikke overholder de nationale retsregler, der gennemfører direktivet.

En person, der indberetter en begrundet mistanke kan anmode om passende beskyttelse af sin identitet og sine personoplysninger, hvis det ville være til skade for personen, at oplysningerne derom videregives.

Hvis en tilsynsmyndighed modtager en indberetning om en begrundet mistanke, der henhører under en anden tilsynsmyndigheds kompetence, skal den tilsynsmyndighed, der har modtaget indberetningen om den begrundede mistanke, sende den til den pågældende myndighed.

En tilsynsmyndighed skal vurdere en indberetning om en begrundet mistanke inden for en passende frist. Hvis det er relevant, skal tilsynsmyndigheden udøve sine beføjelser efter artikel 25.

26. Sanktioner for overtrædelse af reglerne (artikel 27)

EU-medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, herunder økonomiske sanktioner, for overtrædelse af nationale regler, der gennemfører direktivet.

Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

EU-medlemsstaterne skal som minimum indføre økonomiske sanktioner. Hvis en virksomhed ikke overholder en afgørelse om pålæggelse af en økonomisk sanktion inden for en nærmere fastsat frist, skal EU-medlemsstaterne også indføre sanktioner i form af offentlige erklæringer med angivelse af den virksomhed, der er ansvarlig for overtrædelse af reglerne, og overtrædelsens art.

Når der pålægges bøder, skal de baseres på virksomhedens globale nettoomsætning. Den maksimale grænse for bøder skal være mindst 5 % af virksomhedens nettoomsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for året for afgørelsen om at pålægge bøde.

EU-medlemsstaterne skal sikre, at enhver afgørelse truffet af tilsynsmyndighederne, som vedrører sanktioner for overtrædelse af reglerne, offentliggøres, forbliver offentligt tilgængelig i mindst fem år og sendes til det europæiske netværk af tilsynsmyndigheder, der er oprettet efter artikel 28. Offentliggjorte afgørelse må dog ikke indeholde personoplysninger.

27. Det europæiske netværk af tilsynsmyndigheder (artikel 28)

Kommissionen opretter et europæisk netværk af tilsynsmyndigheder bestående af repræsentanter for tilsynsmyndighederne. Det europæiske netværk af tilsynsmyndigheder skal lette samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne og koordineringen og tilpasningen af tilsynsmyndighedernes praksis vedrørende regulering, undersøgelser, sanktioner og tilsyn og udvekslingen af oplysninger mellem dem.

EU-medlemsstaterne skal samarbejde med det europæiske netværk af tilsynsmyndigheder med henblik på at identificere virksomhederne i deres jurisdiktion, herunder andre virksomheder end EU-virksomheder, som har en årlig nettoomsætning i EU, der er over tærskelværdierne for at være omfattet af reglerne.

Tilsynsmyndighederne skal give hinanden relevante oplysninger og yde gensidig bistand under udførelsen af deres opgaver og skal træffe foranstaltninger med henblik på et effektivt samarbejde med hinanden.

28. Virksomhedens civilretlige ansvar (artikel 29)

EU's medlemsstater skal sikre, at en virksomhed kan holdes ansvarlig for en skade, der er forvoldt på eller hos en fysisk eller juridisk person, forudsat at virksomheden forsægtigt eller uagtsomt har undladt at overholde forpligtelser efter direktivet, som har til formål at beskytte den fysiske eller juridiske person, og at denne undladelse har resulteret i en skade på den fysiske eller juridiske persons juridiske interesser, der er beskyttet efter national lovgivning.

Der er generelt tre betingelser, der skal være opfyldt for, for at en virksomhed kan holdes ansvarlig for en skade:

(1) Sagsøgeren skal bevise, at en skade er opstået, herunder at skaden er forvoldt på eller hos en fysisk eller juridisk person, at det påvirker en juridisk interesse, der er beskyttet efter national lovgivning, og at skaden er opstået som følge af virksomhedens manglende overholdelse af forpligtelser efter direktivet, som har til formål at beskytte den fysiske eller juridiske person.

(2) Sagsøgeren skal bevise, at virksomheden har forårsaget skaden uagtsomt eller forsægtigt ved sin manglende overholdelse af due diligence-forpligtelserne i direktivets artikel 7-16. Artiklerne bestemmer de foranstaltninger, som virksomheder omfattet af direktivet skal træffe for at identificere, forebygge, standse, afbøde og tage ansvar for faktiske og potentielle negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet fra aktiviteter udført af virksomhedernes selv, deres datterselskaber og deres forretningspartnere i deres aktivitetskæder.

(3) Sagsøgeren skal bevise årsagssammenhæng mellem skaden og virksomhedens manglende overholdelse af forpligtelserne efter direktivet. I praksis vil der formentlig ofte være tale om en hypotetisk årsagssammenhæng, hvor det kræves bevist, at skaden ikke ville være sket, hvis virksomheden havde truffet en passende foranstaltning. En årsagssammenhæng kan afbrydes ved, at skaden alene er forvoldt af en forretningspartner i virksomhedens aktivitetskæde. En dommer må imidlertid også vurdere og afgøre, om virksomhedens manglende gennemførelse af en foranstaltning har forårsaget skaden. Hvis det er tilfældet, kan en forretningspartners adfærd dermed ikke alene have forårsaget skaden.

En virksomhed kan ikke holdes ansvarlig for en skade efter direktivet, hvis skaden kun er forårsaget af dens forretningspartnere i dens aktivitetskæde.

Hvis en virksomhed er ansvarlig efter direktivet, skal en fysisk eller juridisk person have ret til fuld erstatning for den opståede skade i overensstemmelse med national lovgivning og ret. Fuld erstatning må ikke

føre til overkompensation, hverken i form af erstatning som straf, erstatning for flere gange tabet eller anden form for erstatning.

EU-medlemsstater skal sikre, at det følgende afspejles i de nationale regler der gennemfører direktivet:

- Forældelsesfristen for at anlægge erstatningssøgsmål efter direktivet skal være mindst 5 år og må under ingen omstændigheder være kortere end den forældelsesfrist, der er fastsat efter nationale regler om almindeligt civilretligt ansvar.
- Forældelsesfristen begynder ikke at løbe, før overtrædelsen ophører, og sagsøger har eller med rimelighed kan forvente at have kendskab til (1) den adfærd der udgør en overtrædelse af reglerne, (2) at overtrædelsen har forvoldt skade, og (3) identiteten på den virksomhed, der har overtrådt reglerne.
- Sagsomkostningerne for en sagsøger ved at anlægge og gennemføre en sag må ikke være uoverkommeligt store.
- Sagsøgere kan anmode om foranstaltninger om påbud, herunder gennem anvendelse af foreløbige forholdsregler og foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger om påbud skal have form af en endelig eller foreløbig foranstaltning med henblik på at overtrædelser af de nationale regler, der gennemfører direktivet, bringes til ophør ved at der foretages en handling eller at en adfærd indstilles.
- Der skal fastsættes rimelige betingelser for, hvornår en påstået skadelidte kan bemyndige en fagforening, en ikke-statslig menneskerettigheds- eller miljøorganisation eller anden ikke-statslig organisation og, i overensstemmelse med national ret, nationale menneskerettighedsinstitutioner, der er hjemmehørende i en medlemsstat, til at anlægge søgsmål for at håndhæve den påståede skadelidtes rettigheder, uden at dette berører nationale civile retsplejeregler
- De nationale domstole kan i overensstemmelse med de nationale retsplejeregler og på baggrund af nærmere fastsatte betingelser pålægge en sagsøgt virksomhed at fremlægge supplerende bevismateriale i en sag mod virksomheden, hvis der er grund til at tro, at virksomheden har sådant supplerende materiale.
- De nationale domstole har beføjelse til at kræve fremlæggelse af bevismateriale, der indeholder fortrolige oplysninger, når de finder det relevant i forbindelse med erstatningssøgsmålet. De nationale domstole skal ved påbuddet om fremlæggelse af sådanne oplysninger råde over effektive foranstaltninger til at beskytte sådanne oplysninger.

Virksomheder, der har deltaget i industriinitiativer eller initiativer med deltagelse af flere interessenter, eller som har anvendt uafhængig tredjepartskontrol eller

kontraktbestemmelser til støtte for gennemførelsen af due diligence-forpligtelser, kan holdes ansvarlige efter artikel 29.

En virksomheds civile retlige ansvar for skader berører som udgangspunkt ikke dens datterselskabers eller direkte og indirekte forretningspartners civile retlige ansvar i virksomhedens aktivitetskæder. Hvis virksomheden har forårsaget skaden sammen med sit datterselskab eller sin direkte eller indirekte forretningspartner, hæfter de dog solidarisk, og uden at dette berører de nationale retsregler om betingelserne for solidarisk hæftelse og klageret.

Reglerne om civilretligt ansvar efter direktivet begrænser ikke virksomheders ansvar efter EU's retssystem eller nationale retssystemer. Desuden berører reglerne om civilretligt ansvar efter direktivet ikke EU-regler eller nationale regler om civilretligt ansvar i forbindelse med negative indvirkninger på menneskerettighederne eller miljøet, som fastsætter ansvar i situationer, som ikke er omfattet af direktivet eller fastsætter strengere ansvar end det, der er fastsat i direktivet.

29. Indberetning af overtrædelser og beskyttelse af indberettende personer (artikel 30)

EU-medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at reglerne i EU's direktiv 2019/1937 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten, finder anvendelse på indberetning af overtrædelser af de nationale retsregler, der er fastsat til gennemførelse af direktivet, og beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

Direktiv 2019/1937 har til formål at styrke håndhævelsen af EU-retten og EU's politikker inden for specifikke områder ved at fastsætte fælles minimumsstandarder, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten.

30. Offentlig støtte, offentlige udbud og offentlige koncessioner (artikel 31)

EU-medlemsstaterne skal sikre, at opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af de nationale retsregler, der gennemfører direktivet, eller deres frivillige gennemførelse, betragtes som et miljømæssigt eller socialt aspekt, som ordregivende myndigheder kan tage hensyn til. Dels som en del af tildelingskriterierne for offentlige kontrakter og koncessionskontrakter. Dels som en miljømæssig eller social betingelse, som de ordregivende myndigheder i overensstemmelse med reglerne derom kan fastsætte i forbindelse med opfyldelsen af offentlige kontrakter og koncessionskontrakter.

Du er velkommen til at kontakte os

Du er velkommen til at kontakte os, hvis du gerne vil drøfte direktivet og dets mulige fremtidige virkninger i forhold til din virksomhed eller dit arbejde med bæredygtighed eller forhold i forbindelse dermed.

Per Vestergaard Pedersen

Partner

+45 33 34 03 48

per.vestergaard@dk.dlapiper.com

Stine Gellert

Advokat

+45 33 34 00 88

stine.gellert@dk.dlapiper.com

denmark.dlapiper.com